

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] riets daglige Virksomhed. Det er Tanken at frigive visse mindre Arbejder helt, saadan at disse kan gennemføres uden særlig Tilladelse, naturligvis under Forudsætning af, at de fornødne Materialer kan skaffes til Arbejdet, men man har fortsat ment det nødvendigt at kræve Kontrol med visse særlig krævende Anlægsarbejder og med det større Byggeri, dels for at kunne drage Omsorg for, at Arbejderne gennemføres paa den mest materialebesparende Maade, men ogsaa for at stoppe den Del af Byggeriet, man til enhver Tid ikke mener at kunne gennemføre med de forhaandenværende Materiale-mængder.

Det er klart, at navnlig det offentlige Byggeri, Administrationsbygninger, Skolebygninger o. lign. maa udvise en vis Resignation, hvis det nødvendige Bolig- og Erhvervsbyggeri skal kunne gennemføres. Handelsministeriet arbejder i øvrigt i snæver Kontakt med Erhvervslivet vedrørende alle disse Spørgsmaal, og med Hensyn til den offentlige Bygge- og Anlægsvirksomhed er der ligeledes et snævert Samarbejde mellem Handelsministeriet og de øvrige Ministerier med Henblik paa at finde frem til de bedste Retningslinier for en Regulering af den offentlige Byggevirksomhed. Drøftelser af denne Art maa ogsaa give Anledning til, at andre Ministerier kan fremsætte andre Synspunkter end dem, som Handelsministeriet i første Række er sat til at varetage; jeg tænker her paa den stadig voksende Mangel paa Arbejdskraft, navnlig Mangelen paa faglærte Byggehaandværkere.

Jeg haaber, at denne nye Byggematerialeordning, hvis vi faar den bragt ud i Livet, vil give en saadan Lettelse i Administrationen og Smidighed i Praksis, at den kan tjene sit Formaal som en Overgangsordning, indtil Forsyningsforholdene kan tillade en fuldstændig Ophævelse af Restriktionerne.

Med Hensyn til den egentlige Byggematerialiesituation vil det dog være urigtigt af mig at lægge nogen synderlig Optimisme for Dagen. Tilførselsmulighederne for Jern er vel blevet en god Del bedre, og dette har ogsaa ført til en vis Lettelse i Byggematerialiesituationen, men der er stadig Knaphed paa Jern, og vi maa spare Valuta, hvor vi kan, ved at begrænse Forbruget af Importvarerne.

De største Vanskeligheder paa Materialeforsyningsomraadet har vi imidlertid i Træet. Det ligger i Sagens Natur, at der er en kolossal international Konkurrence om Trælast, grundet paa de betydelige Bygningsskader, som har fundet Sted Ver-

den over gennem de sidste 6—7 Aar. Jeg kan nævne, at vi normalt indfører 186 000 Standard Træ om Aaret, og at vi med de foreliggende Oplysninger i indeværende Aar kun kan regne med lidt over $\frac{1}{3}$ deraf. Dertil kommer, at Hugsten af Gavntræ i vore Skove har været nedadgaende, hvilket ikke er saa underligt paa Grund af de 5—6 Aars, man kan vel godt sige Rovdrift i de danske Skove. Handelsministeriet vil bestræbe sig for at fordele de beskedne Trætilførsler bedst muligt, men da alle, selv nødvendige Formaal, ikke vil kunne fyldestgøres i det frie Marked, har det været nødvendigt at klausulere visse Dele af Træmængden, saaledes at man har Mulighed for forlods at tildele Træ til de vigtigste Formaal, og det vil navnlig sige Boligbyggeriet.

Cementrestriktionerne er i det store og hele jævnt ophævet, men ogsaa her bør der vises Sparsommelighed, idet Cementfabrikkerne er en af vore store Kulforbrugere. Vi haaber, at det alle Vanskeligheder til Trods vil være muligt at gennemføre et Boligbyggeri af nogenlunde ordentlig Størrelse, idet vi i Ministeriet er ganske klar over de uheldige sociale Konsekvenser, der er forbundet med en Bolignød af mere varig Karakter.

Et Emne, der optager Sindene ret stærkt og derfor ogsaa giver Anledning til hyppige Diskussioner Mand og Mand imellem og tillige i Pressen, er Forsyningsforholdene med Hensyn til Tekstilvarer. Baggrunden herfor er Underforsyningen med disse Varer gennem Besættelsesaarene, som har medført et meget stort Behov for Tekstilvarer hos praktisk talt hele Befolkningen. Ved Krigens Ophør var der som bekendt ikke Lagre af Uld og Bomuld her i Landet; hverken i Form af Raavarer eller Færdigvarer. Der blev imidlertid i Løbet af Sommeren 1945 tilført Landet betydelige Mængder Uld og Bomuld, og Forsyningerne med disse Raavarer til Tekstilsfabrikationen har i det hele ikke givet Anledning til særlige Vanskeligheder.

Den hjemlige Industris Kapacitet er imidlertid ret begrænset, og det har endda ikke været muligt for Industrien at udnytte den foreliggende Kapacitet fuldt ud. Dette har i første Række gjort sig gældende for Spinderiernes Vedkommende, og Resultatet bliver saaledes utilstrækkelige Mængde Garner til de senere Led i Produktionsprocessen. Hertil kommer, at medens vi før i Tiden indførte ret store Mængder Garner til Brug i Tekstilindustrien, har dette i den Tid, som er forløbet siden Krigens Op-